

ex intuitu diuine maiestatis surgit in laudationem. Tunc etiā loquitur ex desiderij inflammatiōne cū ex intuitu promissorū supersperat ad p̄missa eadem consequenda. Tūc autē maxime loquī anima cū ex nimia deuotione lingua carnis obmutescit; non inueniens verba ydonea; per quemēns affectū valat explicare hinc Gre. Tunc faciūdū lautes dei loquimur cū ab his obstupescendo obmutescimus. Ille ergo dei maxime laudat qui se in eius laudis expletione cōsiderat succumbere. Scđo dicendū est te liquefactione: hoc est quomō liquefact ad dei collocationē; nam ex diuinī colloquiū virtute anima liquefact ī ipa asserētē in Can. vbi dīat. Anima mea liquefacta est ut dilectus locutus est. liquidum autē de sui natura fluit. quod autē fluit transit ab eo loco in quo fuit in locū in quo non fuit. De hoc modo liquefendi dicit Bern. Res liquefendo mollif molitur; autem ex igne amplius purgatur purgatū autē amplius nobilitatē & cōflatur in massam unitatis quēadmodum diversa metalla igne soluta confluunt in unum. sic deus & anima in se diuersa ex igne caritatis in uno confluunt. qđ adhuc apertius bern. ostendit dicens. Ex virtute verborū mutuo sibi colloquentiū corda liquefūt. liquefēdo tēficiunt. tēficiendo transēunt. transēudo vniōntur. vniā perficiunt. dum in illaz vnitatem coeunt quā salvator orat & optat fidelibus suis Job. xvij. ut sint inquit vniū in nobis sicut & nos vnuū sumus. Tertio dicendum est de vniōne beata dei & hominis. de qua iam dictū est in ipa liquefactione. Nam ex colloctione sit liquefactio. ex liqfactio sit vniō: que viciō amantē vnit cū amo- to. de qua dicit bern. Quomō stilla aq̄ mul- to infusa mero tēficiere a se tota videſ. dum & saporem vini induit & colorem. & quō fer- tun ignitiū & candens igni similiū sit. pri- stina exuta forma. Sic omne in sanctis bu- manam affectionē quodam ineffabili mo- do necesse erit a semetip̄a liquefere & in tei transfundī penitus voluntatē. & hęc vniō si- nis est & brauiū ad quē omniū religiosorū festinare debet intentio prestante ieu xpo.

LV. De eodem sermo tertius.

Maria erat quēvn-

tit dñm vngento Job. xi.

Heatū Greg. loquens de magdalena dīcit. Quicquid magdalena iam peccatrix turpiter sibi exhibuerat. hoc iam deo laudabiliter offerebat. Nos autē facta hui⁹ femine nō viciose sed ex vite sanctitate glōse fideliter inquirentes inuenimus eam tria genera vngentorū dño in triplici loco obtulisse. Nam in prima sua pueriōne vngentū deo obtulit pedibus dñi applicati. de quo vngēto dicit Luce. viij. Ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix. vt cognouit q̄ accubuisset iesus ī domo symonis leprosi. attulit alabastrum vngenti & stans retro sec⁹ pedes dñi cepit rigare pedes ei⁹: & capill capitis tergit & osculabatur pedes eius: et vngento vngēbat. De scđo vero vngento dicitur Mat. xxvi. Cūz esset iesus in bethania ī domo sy- monis leprosi. accessit ad eū mulier habens alabastrum vngenti preciosi: & effudit sup caput iphis recumbentis. Videntes autē discipuli indignati sunt dicentes. Ut quid per diuinio hęc? Potuit enim rē. Scies autē iesus ait illis. Quid molesti estis huic mulieri. Opus em̄ bonū operata est ī me. De tertio autē vngento dicit Mar. xvi. Maria magdalena & maria iacobi & salome emerūt aro- mata v̄ vngenterent iesum. Hęc tria vngenta maria magdalena cū suis appendicib⁹. hoc est cū suis deuotionib⁹ obtulit dño p̄ quoꝝ virtutē ab imo statu peccatorū ad gloriosuz statum gratie promouente dño est p̄mota adeo ut in sublimitatē glōrie sublimata oībus peccatorib⁹ in exemplū sit posita. ut qui eam in uno hoc est in via peccatorū securus est. in ipa etiā forma inueniet p̄ quaz eaꝝ ad gloriam imiteſ. & hec de eius gloria breuiter tacra sufficiant. Nunc stilū ad uām edifica- tionē pueriōne p̄dicta tria vngenta. imo magis ipsas deuotiones per vngenta desi- gnatas nostro statui applicantes. non enim ipsa vngenta sine deuotioib⁹ suis magdale- ne p̄fuerint nec dño placuissent. nec deuotio ppter vngēta: s̄ vngēta ppter deuotōez dño placuerunt. ideo & nos vngenta ista corpo- ralia relinquamus: & deuotionem eaꝝ quā,

Nōta ḡn̄a vngē-
tōez

Berno

No*r* ex vngentu

tum datū fuerit desuper prosequamur. **B**eatū itaq; Bernardus ista vngenta diffuse prosequit ita dicens. **E**st vngentū contritionis: **e**st vngentū deuotionis: **e**st vngentū pietatis siue compassionis. **P**rimū est pungitiū dolorem faciens sc̄m temperatuū dolorez leniens. **s**ecundū sanatiū morbum expellens. **P**rimū ergo vngentū compunctionis est: quod sibi conficit anima multis irrenita criminibus. si cum incipit cogitare vias suas colligat. congerat cōteratq; in mortariolo consciētē multas ac varias species peccatorū: **i**ntra estuantis pectoris olalam simul omnia coquat igne quodā penitentie et doloris ut possit dicere cum prophetā. **C**onculcauit cor meū intra me: et in meditatione mea exardescit ignis. **E**cce hoc est vngentum quo anima peccatrix siue conuersonis primordia condire debet et plagiis suis recentibus adhibere. ps. **S**acrificiū teo spiritus contribulatus. **N**ediu ergo nō habet aliud tanq; paup et inops vnde sibi melius et preciolius componat vngentū: nō negligat patare interim istud licet sit de libo speciebus. **V**ipote de sedis et immūdis criminibus peccatorū: quia cor contritū et humiliatum deus nō despicit. **N**am de virtute huīus vngenti scriptū legimus. cum fudisset illud sup pedes domini q; domus repleta ē ex odore vngenti. et reuera domus celestis tanq; odorem suavitatis recipit hoc vngentum. dicente dño. **D**ico vobis gaudium est angelis dei sup uno peccatore penitentiam agente. **T**anto ergo min⁹ vile apparebit diuinis aspectibus: qnto plus sibi penitentia luerit in recordatione peccatorū suorū. **H**ec est omnino spēnenda nec viles hūda huius, cemodi vincio. cuius odor nō solū homines prouocat ad correctionē sed etiā angelos invitat ad exultationē. **b**ucusq; Bern. **D**e hoc vngento monemur Exo. xii. vbi dicit. **F**aci es sanctū vngentū compositū sanctificabis q; omnia et erunt sancta. **Q**uomō autē sit sciendū statim subiungif cum dicit. **S**ume tibi aromata et equalis ponderis erūt omnia faciesq; thymiana compositū ope vngentū q; mīctū diligēter et putū. **C**unq; in tenuissimum puluerem vniuersa contuderis. ponēs

ex eo coraz testimonij tabernaculo. in q; loco apparuero tibi: et sanctū sanctorū erit vobis In quibus verbis docemur quō ex speciebo peccatorū nostrorū hoc preciosum vngentū confidere valeamus: et erit mira et artificio sa confectio: si et sedis et vilibus speciebo vngentum pficimus preciosum. **Q**uid em̄ vilius peccato. de quo dicit sap̄. xv. **U**tilior luto est vita eius sc̄z peccatoris. **Q**uid preciosius illo p; quod omnibus sanctis et angelis gaudiū fit in celo. **D**Ad hanc ḡ pfectio salubriter facienda tria requirūtur que in p; dictis verbis intelliguntur. **d**eber em̄ ista confectio esse generalis. equal et affectual. **G**eneralis ut de omnibus speciebo peccatorū fiai. **C**um em̄ dei pfacta sunt opera: non potest deus dimidiare remissionē peccatorū ut dimittat penitenti ea de quib; penitet: et alia de quib; nō penitet nō dimittat. dicit ei Ezech. **M**aledictus qui de suo grege offert maculosum: et hoc intelligit in hoc qd̄ dicit. **S**ūs metihi aromata in plurali. **S**ed huc confectio debebit esse equalis: ut affectus penitentis in pondere doloris singulis peccatis correspondeat. ut de magno peccato magis penitiat. de minori minus. de hoc dicit in pueri. **E**quū pondus voluntas eius. et itez deute. **P**ro mensura peccati erit modulus plagarū et hoc tangit in eo q; in predicto verbo. **E**xodicitur. equalis ponderis omnia erūt. **T**eratio huc pfactio deber esse affectualis: ut ex p; fundo cordie nostri intima deuotione cogitamus quē ex peccatis nostris offendimus. quia deū patrē nostrū qd̄ in se transfigurat Bern. ppter nos dicens. **C**ogitanti mibi qd̄ deū patrē offendit: est certe qd̄ pudet. ipse em̄ se mibi patrē exhibuit: sed ego nō me illi vicissim in filiū. qua fronte attollo iam oculos ad vulnū tam pñ pris tam mal⁹ filius. opiat confusio facie. pudet tanto pri fixis se degenerē. et hoc intelligit in eo qd̄ sup dicit. **C**ū vniuersa in tenuissimum puluerē p̄tū detis erit sanctū sc̄tōp. **S**cdm vngentū dicit deuotiois: et est qd̄ conficit ex intuitu beneficioz dei. de q; itcz di. bern. **E**st vngentū tanto pfiosi primo: qnto de meliorib; xp̄nis spēbo. **N**ā primi vngenti spēs si lōge qntūtū. nā penes nos absq; difficultate ea rep̄i⁹

et de oris nostris copiati talium perfacile
 tollimus. Quis enim ad manū nō hēat iniqu
 tates et pēcta si nō dissimularit: deniqz illō pri
 mū apponit pedibz: istud vno capiti applicat
 At vero huius scđi vngēti aromata nequa
 q̄ terra nostra profert: sed procul et de vlti
 mis finibus preciū eius. Sit enim vngentū
 istud te diuinis collatis humano generi be
 neficis. Felix anima q̄ ipa sibi studiose col
 ligere: et ante mentis sue oculos digna cum
 grātia et actione reducevere curat. pfecto cum
 fuerit in vasculo pectoris: pistillo crebre me
 ditationis concussa atqz p̄trita: deinde igne
 sancti desiderij simul omnia decocta et deinde
 impinguata oleo leticie. euit vncio longe p
 aiorē pāore illo attestante qui ait. Sacri
 ficiū laudis honorificabit me. Porro cum
 scriptura solum dicat de primo: q̄r nequaq̄
 despiciſ liquet istud amplius cōmendatuz
 qd non solū non despiciſ sed honorificatur.
 Deinde illud pedibz apponit: illud vero ca
 pi. Si enī christi caput ad diuinitatē refe
 rendum est dicente ap̄lo. Caput xp̄i deus
 procul dubio caput christi vngit que grati
 as agit: quoniā in referendo grās deū tan
 genō hominē: quoniā vt ait Iaco. Omne
 datū optimū: et omne donū p̄fectū desursum
 est a patre luminū r̄c. Enī quale vngentum
 p̄solū vobis quo se caput illud tremenduz
 p̄estanibz tangi nō ducit indignum. itmo et
 honoris insigni indicat dicens. Sacrificiū
 laudis honorificabit me. Quā ob rem non
 est paupis et inopis seu pusilli cordis p̄fite
 res iū modi vncionē. quoniā de libertate
 sp̄s et cordis puritate necesse est q̄ descendat
 . nihil em̄ ita representat p̄rie in terris
 sancti celestis habitatiōis: sicut alacritas lau
 danniū deū. Quā ob rem suadeo vobis
 amicis meis. reflectere pedē a molesta et an
 pia recordatione peccator̄ et inuadere in ini
 era serenioris memorie beneficiorū dei. ve
 qui in vobis confundimini in ipius intuitu
 respirete. Et quidē necessarius dolor p̄ pec
 catis est: sed si nō p̄tinuus sane interpoleret
 recordatiōe letiore beneficior̄ dei. misericordia
 absinthio mel: vt salubris amaritudo salu
 tem dare possit. E Que aut̄ beneficia
 sunt gebr̄ cogitanda: statim subiungit bern.

di. Verū q̄r beneficia q̄ largiri mortalibus
 non cessat misericors dñs. recolere et intelli
 gere omnia: omni homini impossibile est: ad
 saltem qd̄ precipuū est et maximū opus vici
 nostre redēptionis a memoria redēpto
 rum aliqliter non recedat. In quo ope duo
 que occurrit vestris studijs intimare cura
 bo: que sunt modus et fructus. Quidē quidez
 dei est exinanitio: fructus vero nostri de illo
 repletio. Porro fructū talē expectam̄ no
 stri amoris. q̄lem ip̄e quē amam̄ promisit.
 Mensuram inquit bonā et p̄fertam et coagi
 taram et superfluentem dabūt in sinū vestrū
 Mensura ista ut audio erit sine mensura. Sz
 velim scire cuius rei futura sit illa mensura
 vel immensitas que p̄mittitur. Oculus nō
 vidit absqz te deus q̄ prepasti diligentibus
 te. Dic nobis tu te q̄ p̄pas qd̄ p̄pas: qd̄ sic
 mensura sine mensura et fructus nō credim̄ sic
 p̄mittis. Replebitur in bonis domus tue
 Sed quibz queso bonis vel qualibz. Forte
 frumento vino et oleo: sed hoc vidim̄ noui
 mus et fastidimus. id querimus qd̄ oculus
 non vidit nec auris audiuit. deniqz illa pri
 ora promissa sunt iudeis sicut scriptum est.
 Dedit illis regiones gentiū et labores po
 pulorū. nobis aut̄ p̄mittit: qd̄ oculus non
 vidit. et illa mensura prius prescripta. id ex
 ergo querimus quid sit: qd̄ oculus nō vidit nec
 auris audiuit r̄c. hoc placet. hoc sapit. hoc de
 lecat inquirere qd̄cunqz sit illud. Erunt in
 quod omnes docibiles dei. terit deus omnia in
 omnibz. ergo ut audio plenitudo et repletio
 q̄ nobis p̄mittitur a teo nō erit nisi deo et de
 teo. Quis vero cōprehendat: q̄ magna in
 titudo dulcedinis in breui isto. simone com
 prehensa sit: erit deus omnia in oībus. Ut
 de corpore taceam: tria in anima intueor: ratio
 nem. voluntatem et memoriam. Nam qui replet
 in bonis desideriū amē. ip̄e ratiō futur̄ est
 plenitudo lucis. ip̄e volūtati multitudi p̄a
 cis. ip̄e quidē memorie p̄tinuatio eternitatis.
 Veritas. caritas eternitas. Beata et
 beatificans trinitas. ad te nostra misera tri
 nitatis miserabilitate suspirat. Primum facit
 et veritas deus. secundū caritas deus. tertius
 um summa p̄tas deo. vt sit deus oīa in oībus
 Ratō recipiēte luce inextingibilē. volūtate

Herm

pacem importabilem: consequenter memoria fonti indeficienti eternaliter inherente. Primum filio secundum spiritu sancto tertium patri proprie assignamus: et hec de redemptionis fructu. **F**idei vero exinanitatem tria precipua vobis intuenda contendo. Non enim simplex aut modica illa exinanitio fuit: sed semetipm exinanivit usque ad carnem. ad mortem ad crucem. similiter exinanivit se in rebo. in corpore et in anima. In rebo quod ex omnibus rebus celi et terre non habuit ubi caput suum reclinaret: ipso dicere math. viij. Vulpes soueas habet et volucres celi nidos. filius autem hominis non habet ubi caput suum reclinet. In corpore se exinanivit. de quod Isa. i. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas. Si militet in anima se exinanivit: ex anima patri offerens voluntatem dicens mar. xiiij. deo patri in agonia. Abba pater. omnia tibi possidilia sunt: transfer a me calicem istum. Veritatem non sicut ego volo: sed quod tu vis. Et nos tandem quod has tres exinanitiones de nostro possumus non de verbis bren. Sed dicit aliquis. Non potuit deus reparare operum suum absque tantia difficultate. Valuit sed maluit cuius iniuria sui ne pessimum atque odiosissimum vicuum in gratitudinis occasione usque repietur in homine. Quid enim dicebat homo creatus et ingratus. Gratias quidem creatus sum: sed nullo auctoritate grauamine vel labore. quid magnum est: cum quilibet magna in ubi facilitate donauerit. Nam de me sicut de ceteris dixit et facta sunt. Sic beneficium creationis attenuans humana ipsetas magnitudinis materiam in desumebat. unde amoris causam habere debuerat sed obstruens est os loquentium iniqui. luce enim clarius patet quantum pro te o homo dispendium sui fecerit. Sex diebus condidit omnia et te inter omnia. At vero per xxx annos opatus est salutem in medio terre. Tertium vnguentum est quod ambobus antecellit: et hoc appellauerunt pietatis: eo quod fiat de necessitatibus pauperum de anrietibus oppressorum. de prævaricationibus tristium. de culpis delinquentium: et postremo de omnibus quorumlibet miseroz eternis: etiam si fuerint inimici. Despicabiles videntes species iste: sed est super omnia aromata vnguentum quod ex eis conficit. Igis multe miserie col-

lecte atque oculo pietatis inspecte: ipsi sunt species ex quibus vnguentum optima perficiuntur. Felix mens que talium collectioe aromatum selexitare et impinguare curauit: infundens ea oleo misericordie et ardore decoquens caritas. Verum quod famone istius de vnguentis in longum præsumus de primo et secundo vnguento. ideo de hoc tertio hec pauca sufficiat ne plenitas quod est tediis deuotione extiguat: sed bis vnguentis deliburi curramus in odore vnguentorum istorum via mandatorum dei.

LVI. De sancto Jacobo.

Iste vocatum est nomine eius iacob. Gen. xxvij. Dicit Gre. Mens nostra mutabilitatis sive pondere ad aliqd semper impellit aliter quam est nisi in statu suo arta discipline custodia teneat semper in deteriora dilabitur. quem stans deseruit statum quem bene potuit amissit. **G**loria ergo proposita sancto iacobo pruenienter potest applicari: qui cum interpretatur lucratore sive suppluator: eo quod ad iam dictam nostre mentis mutabilitatem reparandam in deo stabiliendam forenter lucrabat: quod tandem omnia quod mente sua infirmabat penitus supplantavit. et supplantans pulchritudinem in pleno dominio eorum omnium quibus in prima creatione visus est domini Gen. i. Crescere et multi. et replete terram et subiecte eam: et dominatmini pisibus mariis et volatilibus celi ratione uersis animantibus quod mouent super terram quod sicut statim homini obedienti omnia obediuerissent et fuissent. ita cadenti et inobedienti omnes creature sunt rebellis. sicut dicit Eccl. Creatura tua tibi factori defuiens excedens in tormentum aduersus impios. Juste ergo gloriosus iste princeps dictus est iacobus. quod lucrando et pugnando verum iacob patriarcham videlicet viriliter imitabatur ut quod in virtute vite sequeres etiam in similitudine nominis imitaretur. Quomodo autem ipsum fuerit imitatus. sciendum quod antiquus iacob quattuor locis et vicibus lucrando pugnabat: et pugnando supplantavit scilicet in viro matris cum Esau fratre suo. secundo in domo patris iterum cum Esau. tertio cum laban cognato. quarto cum angelo.